

Geschiedenis

Remigiuskerk

Oorsprong en geschiedenis:

De

kerk is gelegen aan de rand van de Duivense Woerd, nabij het verdwenen buurtschap de Droo. Archeologische vondsten hebben meer dan 20 eeuwen menselijke bewoning in de directe omgeving van de kerk aangetoond.

Al in het jaar 838 wordt een kerk in Duiven vermeld, waarschijnlijk als onderdeel van een Frankische curtis (-Herenhof). Van de stenen Romaanse kerk uit de tweede helft van de 12e eeuw zijn alleen de onderste turfstenen geledingen van de toren overgebleven. Het gotische schip is in de 15e eeuw gebouwd. Omstreeks 1910 is de kerk naar het oosten uitgebreid met een neogotisch transept door de architecten J. Cuypers en J. Stuyt.

In de kerk vallen de middeleeuwse kraagstenen op en de glas-in-loodramen, in het koor uit de werkplaats van F. Nicolas (ca 1914) en in het transept van L. Aspeslagh (1928). Het Elbertse-orgel (1929) is één van de eerste pneumatische orgels van Nederland.

R.K. Kerk (H. Remigius). Laatgotische dorpskerk, waarvan in de oude toestand bewaard de 12e eeuwse toren met in romaniserende vormen ca. 1500 uitgevoerde klokkenverdieping en hoge spits, alsmede het in Nederrijns-laatgotische trant opgetrokken pseudobasilicale schip. Natuurstenen zuilen, kruisribgewelven op fraai gebeeldhouwde kraagstenen. Het koor is in 1910 door een groter neogotisch presbyterium vervangen. Mechanisch torenuurwerk, later voorzien van elektrische opwinding.

Restauratie van de Remigiuskerk:

20 februari 2005 was de restauratie en de herinrichting van de Remigiuskerk voltooid.

Aan deze voltooiing ging heel wat vooraf. In 1999 en 2000 werd al de eerste fase van een groot restauratieplan uitgevoerd. Het ging om herstelwerkzaamheden, die de kerk weer in lengte van jaren wind- en waterdicht moesten maken. In de jaren 2001 en 2002 heeft het parochiebestuur subsidie aangevraagd voor de tweede fase van het restauratieplan. Dit betrof de restauratie van de toren, de restauratie van de overige glas-in-lood ramen en het herstellen van de muur- en plafondschilderingen in de kerk.

Op advies van de afdeling bouwzaken van het Aartsbisdom Utrecht is toen besloten het restaureren van de toren nog een aantal jaren uit te stellen, wat mogelijk maakte om in 2003 het startsein te geven voor een grootscheepse herinrichting van de kerk.

In de nieuwe opzet is het liturgisch centrum ook werkelijk het hart van

de kerk geworden. Het is als het ware één grote tafel, waaraan alle aanwezigen aanzitten.

Tabernakel

In de absis is het nieuwe tabernakel geplaatst.

Om de kern van het geloofsthema, het 'geconsacreerde brood', krachtig uit te laten komen, is het gebruikelijke tabernakelkluisje uitgevoerd als een monumentale glazen vitrine, waarin de kelk zichtbaar is.

Het fundament van het tabernakel is in de vorm van het 'Griekse kruis' uitgevoerd, een motief dat op meer plaatsen in de kerk is terug te vinden. Dat draagt bij aan de harmonie van de nieuwe inrichting.

Dagkapel

Voor mensen die overdag even binnen willen lopen voor gebed, stilte en bezinning, is rechts van de toreningang een dagkapel gerealiseerd, waarin de oorspronkelijke Maria-icoon is opgenomen.

Boekje

Een eenvoudig boekje met enkele artikelen en verlucht met een reeks foto's, dat ter gelegenheid van deze viering verschijnt, informeert geïnteresseerden over de heilige Remigius, patroonheilige van de kerk, over de bouwgeschiedenis van de kerk en geeft inzicht in de achtergronden en concrete vormgeving van de restauratie en herinrichting.